14 Οκτωβρίου 2018

Πρωτ. Σπυρίδων Βασιλάκος: Ο άνθρωπος του Θεού, μπορεί να γίνει τα πάντα για όλους.

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia

Στο όρος, δεν μεταμορφώθηκε ο Χριστός αλλά οι τρεις μαθητές. Οι μαθητές έκαναν μια μετακίνηση από τη σάρκα στο πνεύμα και από την θέση που βρέθηκαν, είδαν την δόξα του Θεού.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ομιλία με θέμα:«Ο άνθρωπος της Μεταμορφώσεως».πραγματοποίησε ο ΠρωτοπρεσβύτεροςΣπυρίδων Βασιλάκος,Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Βοιωτική Εκκλησία», στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 10 Οκτωβρίου.
Η ομιλία είναι η δεύτερη που δόθηκε στο πλαίσιο του φετινού προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»,ενώ προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Η πρώτη ομιλία του π. Σπυρίδωνα,είχε επικεντρωθεί στον «άνθρωπο της Πεντηκοστής». Τον άνθρωπο εκείνο, που με τον αγώνα του κάνει άλματα πνευματικά και από το σκοτάδι μεταβαίνει στο φως. Εκείνον που χρησιμοποιεί την πίστη, την μετάνοια, την ταπείνωση, την αγάπη κι έτσι μπορεί διαρκώς να πορεύεται μέσα στη Χάρη του Θεού και το φως του Παναγίου Πνεύματος.

Ο άνθρωπος της Μεταμορφώσεως, προχώρησε ο π. Σπυρίδων, δεν είναι ένας διαφορετικός άνθρωπος. Αλλά θα δούμε σε αυτόν τον ίδιο πνευματικό άνθρωπο και

σπουδαστή της σωτηρίας, τα σημάδια και τα στίγματα της Μεταμορφώσεως του Κυρίου.

Η Μεταμόρφωση του Χριστού, τόνισε, δεν είναι ένα εξωτερικό γεγονός. Αυτό το πρόσωπο που είδαν οι μαθητές του Κυρίου στο όρος της Μεταμορφώσεως, ήταν το πρόσωπο που έβλεπαν καθημερινά.
«Ο Χριστός δεν αλλάζει πρόσωπα. Είναι αυτό το ίδιο πρόσωπο και στη Σταύρωση, και τη Μεταμόρφωση, με την ίδια δόξα.

Εκείνος που αλλάζει, όχι πρόσωπα αλλά προσωπεία, είναι ο άνθρωπος. Ο μεταμορφωμένος άνθρωπος αποκτά το πρώτο κάλλος του, την ωραιότητα του.

Ο παραμορφωμένος από τον εγωισμό άνθρωπος είναι εκείνος που μεταβαίνει από το κάλλος , στην ασχήμια. Από τη νεότητα, στην γήρανση. Κι αυτά δεν είναι εξωτερικά στοιχεία, αλλά εσωτερικά.»

Τα προσωπεία αλλάζουν και ζημιώνουν τον άνθρωπο. Μέσα σε τόσα προσωπεία που αλλάζουμε, κάποια στιγμή φτάνουμε να χάσουμε τον ίδιο μας τον εαυτό.

Έχουμε λοιπόν έναν άνθρωπο παραμορφωμένο κι έρχεται ο Χριστός να θεραπεύσει την παραμόρφωση του. Να κάνει αυτόν τον άνθρωπο αληθινό, να τον κάνει να πετάξει τις μάσκες του, να βγάλει τα προσωπεία του.
Να ταπεινωθεί, να ζητήσει το έλεος του Θεού, να μετανοήσει, να πιστέψει στην αγάπη του Χριστού κι έτσι να φύγει από την παραμόρφωση και να μεταβεί στην πραγματική και ουσιαστική μεταμόρφωση.
Ο Χριστός, συνεχίζει ο π. Σπυρίδων, έρχεται και βγάζει τον άνθρωπο και τον ελευθερώνει από αυτό που πιστεύει ότι είναι πραγματικότητα και αλήθεια. Ενώ δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία πλάνη, ένα σκοτάδι, μία αυταπάτη, ένας τάφος.

Ο Χριστός έρχεται να αναστήσει τον άνθρωπο. Κι όταν ο άνθρωπος συνειδητοποιήσει ότι αυτό που ζει δεν είναι ζωή και αλήθεια και αν αρνηθεί τα προσωπεία που φορά καθημερινά, τότε ξεκινά η πορεία για την Μεταμόρφωση.

«Στο όρος, δεν μεταμορφώθηκε ο Χριστός αλλά οι τρεις μαθητές. Οι μαθητές έκαναν μια μετακίνηση από τη σάρκα στο πνεύμα και από την θέση που βρέθηκαν, είδαν την δόξα του Θεού.
Ο Χριστός ζητά από τον άνθρωπο, μία μετάβαση, από την παραμόρφωση στη μεταμόρφωση. Μεταμόρφωση είναι να μπορέσω να φωτιστώ ολόκληρος.»

Η μεταμόρφωση συνδυάζεται με το πάθος. Οι τρεις μαθητές που βλέπουν την δόξα, μετά από λίγο, θα δουν την έσχατη εγκατάλειψη του Χριστού. Αυτό σημαίνει ότι δεν γίνεται τίποτα να δοξασθεί, αν δεν συνδυασθεί με το πάθος. Αν δεν περάσω

από το σταυρό, είπε χαρακτηριστικά ο ομιλητής, δεν μπορώ να φθάσω στη μεταμόρφωση.

Βλέπουμε στη Μεταμόρφωση, τα ιμάτια του Κυρίου λευκά. Τα ιμάτια αυτά είναι οι ανάγκες μας, οι εργασίες μας, οι ασχολίες μας. Είναι όλα αυτά που επίσης χρειάζονται φωτισμό.
«Ας σκεφτόμαστε πόσα βαριά πράγματα φοράμε, γι' αυτό σερνόμαστε μέσα στην καθημερινότητα μας. Ακόμη και αυτά τα πολύ απλά τα οποία ζούμε καθημερινά, σπρώξε τα στο φως, μεταμόρφωσε τα.
Την ανάγκη που έχω, την ασχολία, την εργασία, μπορώ να την χρησιμοποιήσω σαν αφορμή προσευχής, καλλιέργειας, αγώνα. Αυτά τα απλά μπορούμε να τα φωτίσουμε και μέσα από αυτά να καλλιεργηθούμε.»
Στη Μεταμόρφωση συναντούμε δύο προσωπικότητες, δύο φυσιογνωμίες προφητικές. Η μία είναι ο Μωυσής, η άλλη ο Ηλίας.

Ο Μωυσής ανήκει στο παρελθόν. Τον Ηλία ο θάνατος δεν τον άγγιξε κι άρα είναι κάτι που έχει σχέση με το μέλλον.

Αν πραγματικά ποθείς την προσωπική σου μεταμόρφωση, προτρέπει ο π. Σπυρίδων, θα πρέπει να ξεκινήσεις να δουλεύεις με το παρελθόν, για να δημιουργήσεις τις προϋποθέσεις και του μέλλοντος και της αιωνιότητος.
Γι' αυτό η Εκκλησία μας βάζει στο γεγονός της αυτογνωσίας. Υπάρχουν πολλοί κόμποι στο παρελθόν που πρέπει να λυθούν. Η ταπείνωση θα σε κάνει να εντοπίσεις τον κόμπο στο παρελθόν, η μετάνοια θα σε βοηθήσει να τον λύσεις.

Έχει άμεση σχέση το παρελθόν με τη μεταμόρφωση μας. Οι ρίζες πολλών πνευματικών ασθενειών είναι στο παρελθόν. Χρειάζεται επομένως πολύ δουλειά με το παρελθόν για να μπορέσουμε κάποια στιγμή να λυτρωθούμε και να μεταμορφωθούμε πραγματικά.

Και ολοκλήρωσε:
«Ο άνθρωπος του Θεού, ο άνθρωπος που αγαπά, μπορεί να γίνει τα πάντα για όλους. Ο άνθρωπος ο οποίος, σηκώνοντας τον Σταυρό του, μεταβαίνει από τα σαρκικά στα πνευματικά, διαρκώς μεταμορφώνεται και μέσα από τη μεταμόρφωσή του μπορεί να δίνει και να δίνεται, να προσφέρει και να προσφέρεται.
Ήδη έχει χριστοποιηθεί κι όσο δίνεται τόσο ενδυναμώνεται και το ύψος του το πνευματικό φτάνει σε τέτοιο σημείο, που δεν βλέπει σάρκα και ύλη, θάνατο και τάφο, αλλά αυτήν την δόξα του Θεού.»

Την ομιλία του π. Σπυρίδωνος μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: